

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت محاربه و رابطه آن با افساد فی الارض

محل انتشار:

دومین کنفرانس پژوهش در فقه، حقوق و علوم اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

فاطمه زارع منشادی - دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین جرایم علیه امنیت ملی در حقوق جمهوری اسلامی ایران محاربه است از نظر قانونگذار این جرم زمانی محقق میشود که فردی یا گروهی برای ایجاد رعب و هراس و سلب آزادی و امنیت مردم دست به سلاح ببرد البته قانون گذار بلافاصله پس از محاربه، واژه مفسد فی الارض را به کار میبرد که این امر گویا این مطلب است که این دو واژه به یک معنا می باشند اما برخی بر این باورند که افساد فی الارض معنایی متفاوت از محاربه دارد در واقع افساد فی الارض را هرگونه رفتار آگاهانه و عمدی برای برهم زدن امنیت و سلامت نظام جامعه اسلامی به قصد براندازی و یا ضربه زدن به آن و یا علم به موثر بودن این رفتار در مقابله با آن میدانند، در این مقاله پس از بررسی ماهیت محاربه و ارکان موثر در تحقق آن به نظرات متفاوتی که در خصوص رابطه این دو واژه وجود دارد نیز پرداخته شده است و در نهایت به این نتیجه میتوان رسید که هرچند در خصوص رابطه محاربه و افساد فی الارض نظرات مختلفی وجود دارد اما با توجه به بکار رفتن این دو واژه در کنار هم یک جرم دانسته شده است به نحوی که محاربه بر وجه فساد میباشد.

کلمات کلیدی:

محاربه- افساد فی الارض- ریبه- اخافه- سلاح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/858799>

